

சுய கட்டுப்பாட்டின் அவசியம் NECESSITY OF SELF-CONTROL

“தன் ஆவியை அடக்காத மனுஷன் மதிலிடிந்த பாழான பட்டணம் போலிருக்கிறான்” – நீதிமொழிகள் 25:28.

பண்டைய காலத்தில், பட்டணங்கள், நாட்டில் வசிப்பவர்கள் பாதுகாப்புக்காக ஒன்றுகூடும் இடமாக, குறிப்பாக அடைக்கலமளிக்கும் இடங்களாக இருந்தன. அப்பொழுது பூமி குறைந்த ஜனத்தொகையையுடையதாக இருந்தது, அரசாங்கத்திற்கான தேவை தற்போது இருப்பதைவிட குறைவாக உணரப்பட்டிருந்தது. எந்த ஒரு கொள்ளையடிக்கிற படையும், தங்கள் தாக்குதலுக்கு திறந்துவிடப்பட்டிருந்த எதையும் உடைமையாக்கிக் கொள்ளும்படி இருந்தது. அதினால் பழங்கால பட்டணங்கள் பலமான மதில்கவர்களை கொண்டிருந்தன. எருசலேமையும் எரிகோவையும் நினைவுகூறும்போது, இது உண்மையாக இருந்ததை நாம் நினைவுகூறுகிறோம். பழங்கால நகரமாகிய ட்ராயிலும், ஐரோப்பிய பட்டணங்களிலும் கூட இது உண்மையாயிருந்தது. வியன்னாவில் அந்த பட்டணத்தின் பழங்கால சுவர் இன்னும் நிற்கிறது. அதேபோல மற்ற மதிலுள்ள பட்டணங்களுடனும் அப்படியாகவே இருக்கிறது.

ஆனால், முன்னேற்றமடைந்த அரசாங்க முறைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதால், பட்டணங்களுக்கு இனியும் பாதுகாப்பு சுவர்கள் தேவையில்லாமல் போயிற்று. தற்காலத்தில் காவல்துறை ஒரு பாதுகாப்பு சுவரைக் கட்டமைக்கிறது. நம்முடைய திறவுகோல் வசனம், முன்பு பயன்படுத்தப்பட்ட ஒரு மதில்கவரையும், பாழடைந்த, மதிலிடிந்த ஒரு பட்டணத்தையும் குறிப்பிடுகிறது. சாலமோன் இராஜா, இதை, தன் சொந்த ஆவியின்(சிந்தை) மீது ஆட்சிசெய்யாத ஒரு மனிதனின் உருவகப்படமாக கொடுக்கிறார். அவன் தனக்குள்ளிருந்தும், தனக்கு வெளியிலிருந்தும் ஆதிக்கம் செலுத்துகிற தீமைக்கு எதிராக தன்னைக் காத்துக்கொள்ள இயலாதவனாக இருக்கிறான். உபத்திரவப்பட்டதன் விளைவாக அவனது சித்தம் உடைக்கப்படவேண்டும்.

மனுக்குலத்தார் அனைவரும் ஓரளவு தீர்மானத்துடன் பிறக்கிறார்கள். சிலர் இதை ஒரு குறிப்பிட்ட அளவில் அடைந்துள்ளனர். மற்றவர்கள் குறைந்த அளவில் பெற்றிருக்கிறார்கள். சித்தம், நோக்கத்தின் இந்தப் பண்பு இல்லாமல் ஒருவனும் முழுமையாக இல்லை என நாம் நம்புகிறோம். ஆனால் நம்முடைய சித்தங்கள் பலமாகவோ அல்லது பலவீனமாகவோ இருந்தாலும் அவைகளுக்கு வழிகாட்டுதல் அவசியம் என்பதை நாம் காண்கிறோம். நம் சித்தத்தை இயக்குவதில் உள்ள பாடங்கள் பல்வேறு திசைகளிலிருந்து வருகிறது. உதாரணமாக, தனிமனிதன் என்ன செய்யலாம், என்ன செய்யக்கூடாது என்று இயக்குகிற , குறிப்பாக என்ன செய்யக்கூடாது என்று வழிநடத்துகிற மாநகரத்தின், மாநிலத்தின், நாட்டின் சட்டங்களை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். ஒருவர் இந்த சட்டங்களின் ஆதாரத்தையும், வரலாற்றையும் பார்க்கும்போது, அவை ஒரு நீண்ட காலப்பகுதியின் திரட்டப்பட்ட சித்தத்தை குறிப்பிடுகிறது அவர் காண்கிறார். மனுக்குலம் தற்போது மிக நல்ல சட்டங்களை அடைந்துள்ளது. இன்று சட்ட புத்தகங்களில் நாம் காணும் நீதியான சட்டங்களை, விழுந்துபோன மனிதன் உருவாக்கியிருக்கிறான் என்று நாம் அடிக்கடி விநோதமாக சிந்திக்கிறோம்.

ஆனால் மிகவும் நல்ல சட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டிருந்தாலும், இன்னும் ஜனங்கள் அந்த சட்டத்தை பொருட்படுத்தாதிருக்கின்றனர். ஒரு நடுவர் குழு எல்லா சட்டங்களையும் புறந்தள்ளலாம், ஒரு நீதிபதி சட்டத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்யலாம். இவ்வாறு அநீதியான காரியங்கள் ஒரு தனிப்பட்ட நபரின் அல்லது ஒரு நகரத்தின் அல்லது ஒரு பட்டணத்தின் பழக்கமாக மாறக்கூடும். ஒருவர் ஒழுங்குக்குக் கீழ்ப்படியாத மனப்பான்மையை விளையச்செய்வது, அராஜகத்தின் ஆவியை— அதாவது, மற்றவர்களின் உரிமைகளையும் நலன்களையும் அலட்சியப்படுத்துகிற ஒரு ஆவியை விளையச் செய்வதாயிருக்கிறது. மனிதனுடைய சட்டத்திற்கு நியாயமான மதிப்பை வெளிப்படுத்துகிற சிலர் இருக்கின்றனர். ஏனென்றால், அத்தியாவசியத்தேவை அல்லது பொதுவான கருத்து வேறுவிதமாக செய்வதற்கு இயலாததாக அல்லது செய்யத்தகாததாக ஆக்குகிறது. அவர்கள் இந்த பிரபஞ்சத்தின் மாபெரும் நியாயப்பிரமாணிகராகிய தேவனுடைய பிரமாணத்தைக் குறித்து தங்கள் இருதயத்தில் அராஜகவாதிகளாக இருக்கலாம்.

தெளிந்த நிதானிப்பின் சோகமான நெறிபிறழ்வு

கட்டுக்கடங்கா உணர்ச்சிக்கு நம்மை அடிபணியச்செய்வது, நம்மை துடைத்தழிப்பதற்கும், முற்றிலும் தன்வயப்படுத்துவதற்கும், அதை அனுமதிப்பது என்பது நாம் பலவீனமான மனதை உடையவர்களாயிருந்தாலும், பலமான மனதை உடையவர்களாயிருந்தாலும் அது பேரழிவாகவே இருக்கிறது. பலவீனமான மனமுடையவர்கள் அவர்களுக்கென வரம்பு எல்லைகளை உடையோராயுள்ளனர். பலமான மனதுடையவர்கள் அதிகப்படியான வல்லமையைக் கொண்டிருந்து, அவர்கள் தீமைக்கு ஆற்றல்மிக்கவர்களாக இருக்கின்றனர். மிகப்பெரிய மனிதர்கள் பலர் தங்கள் நிதானத்தின் கட்டுப்பாட்டை இழக்கும்போது அல்லது வெடுவெடுப்பாக , மனக்கசப்புள்ளவர்களாக , மோசமான குணமுடையவராக இருக்கும்போது; சரி, இதுதான் என் வழி, நான் எந்த தீங்கும் செய்ததாக தோன்றவில்லை என்று சொல்வதை நாம் கேட்கிறோம். அவர்கள் அந்த விஷயத்தை ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். இது தங்களுக்கு இயல்பானது என்று சொல்வதனால் தங்களை நியாயப்படுத்த தேடுகிறார்கள். ஆனால் எந்த மனித ஜீவியும் அவனுடைய அல்லது அவருடைய விழுந்துபோன சுபாவத்திற்கு ஏற்றபடி ஜீவிக்கக்கூடாது. மனிதன் தேவசாயலில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டான், இன்னும் அவருடைய உண்மையான சாயலின் சில அடையாளங்களை தக்கவைத்துள்ளபடியால், அவன் கீழான மிருகங்களின் தளத்திற்கு மேலாக ஜீவிக்கவேண்டும், அவைகள் வெறுமனே தங்கள் சுபாவ இயல்புணர்ச்சி மற்றும் கட்டுக்கடங்கா உணர்ச்சியை மட்டுமே பின்தொடருகின்றன.

தங்களுடைய உரிமைகளுக்காக எப்பொழுதும் நிற்கிற, தங்களுடைய உயர்ந்த மனம் என்று அழைப்பதற்கு பிரியப்படுகிறவைகளில் மகிமையடைவதற்கு சிலர் தேடுகிறார்கள். மற்ற எவரும் தங்களைக் கடந்துபோக அனுமதிக்குமளவுக்கு அவர்கள் பெலவீனமானவர்- களாகவும், குழந்தைத்தனமானவர்களாகவும் இல்லை. மற்றவர்கள் செய்கிறதையோ அல்லது சொல்கிறதையோ அவர்கள் விரும்பவில்லையென்றால், மற்றவர்களைப்பற்றி அவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்பதையே சொல்வார்கள். அவர்கள் குணலட்சணத்தின் சில ஆற்றலை உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஓ! மாபெரும் எதிராளியும் அவனது சேனைகளும், விழுந்துபோன மூர்க்கத்தனமான சுபாவத்துடன் இணைந்து, தேவனுடைய வார்த்தை என்கிற உண்மையான வழிகாட்டியினால் வழிநடத்தப்படாமலும், அறிவுறுத்தப்படாமலும், குருட்டு நிதானிப்பினாலும் வஞ்சித்து, தவறாக வழிநடத்தக்கூடும். எப்படி அவைகள் நேரியதும், உண்மையாகவே பெலமுள்ளதும் தேவசாயலாக தோன்றுகிறதை, பெலவீனமாகவும் சிறுபிள்ளைத்தனமாகவும் மாற்றமுடியும்? எப்படி அவைகள் பெலவீனமானதை, மலிவான அல்லது மோசமான சுயநலமான மிருகத் தோற்றமுடையதை, பலமுள்ளதாகவும் மனித நற்பண்பாகவும் மாற்றக்கூடும்!

எல்லாவற்றிற்கும் சில தரநிலை மூலம் ஒழுங்குபடுத்துதல் தேவை

மனிதனுடைய விழுந்துபோன சுபாவத்தின் முன்னுரிமைகள், மனச்சார்புகள், தூண்டுதல்கள் ஆகியவை அடிக்கடி சரியான, நேரிய, உண்மையாக விரும்பத்தக்கதாயிருக்கிறவற்றிற்கு எதிராகவே இருக்கிறது என்பதை எல்லாரும் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். இந்த உலகத்தை ஆளுகின்ற சமுதாய தரநிலையாலோ அல்லது தேவனுடைய தரநிலையாலோ, ஏதாவது ஒரு தரநிலையினால் எல்லாரும் ஒழுங்குபடுத்தப்படவேண்டும். ஆனால் ஒருவர் பிரமாணத்தின் எழுத்தின்படி ஜீவிக்கலாம், ஆயினும் அதன் ஆவியை மீறுகிறவராக இருக்கலாம். தேவனுடைய பிரமாணம் மிக உயர்ந்த தரநிலையையுடைய பிரமாணமாயிருக்கிறது. தேவனுடைய பிரமாணத்தின் ஆவி, ராஜரீகப் பிரமாணத்தின் விதியை தன்னுள் கொண்டிருக்கிறது. இந்த தரநிலையை முழு உலகமும் சரியென அங்கீகரிக்கிறது. நிச்சயமாக, கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் தங்கள் எல்லா நடத்தையையும் தங்கள் வார்த்தைகளையும், ஆம், தங்கள் எண்ணங்களையும் இந்த தரநிலையினால் அளவிடவேண்டும். இவ்வாறாக, அவர்கள் தங்கள் சொந்த ஆவியை ஆட்சி செய்கிறவர்களாக இருப்பார்கள்.

ஆதார வசனத்திலுள்ள ஆவி என்ற வார்த்தை, ஒருவருடைய சுபாவத்தின் உத்வேகங்களாகிய மனதைக் குறிப்பிடுவதாக கருதப்படுகிறது. நாம் நம் மனதை, சுபாவத் தூண்டுதல்களை ஆட்சி செய்கிறவர்களாக இருக்கவேண்டும். இதன்பொருள் என்னவென்றால், நம் மனதில் ஒரு எண்ணம் வருமானால், அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட தூண்டுதலை நாம் உணர்வோமானால், அந்த சிந்தனை அல்லது தூண்டுதலின் தன்மையை நாம் விரைவாக உணரவேண்டும் என்பதாகும். அது நீதியின் கொள்கைகளோடு அல்லது தேவனுடைய பிள்ளைகளாக நம்முடைய உடன்படிக்கையோடு இசைவில் இல்லையென்றால், உடனடியாக அதை நாம் எதிர்க்கவேண்டும். அடிக்கடி நடக்கிறதாகிய இதை நம்மால் வெற்றிகரமாக செய்ய இயலவில்லையென்றால்,

ஏற்ற சமயத்தில் சகாயம் செய்கிற கர்த்தருடைய வாக்குத்தத்தங்களின் கிருபைக்காக அவரை நோக்கி நம் இருதயம் உடனடியாக உயர்த்தப்படவேண்டும். ஒரு செயலை அல்லது செயல்முறையை நோக்கிய ஒரு தூண்டுதலை நாம் உணர்ந்தால், நாம் காரியத்தை கவனமாக எடைபோடவேண்டும். வழிகாட்டுதலுக்காக நம் நம்பகமான உதவும் ஆதாரத்தை நோக்கிப்பார்த்து, அதன் நீதியையும் அல்லது சூழ்நிலைகளின் ஒழுக்கநியதியையும் தீர்மானிக்கவேண்டும்.

இது மிகவும் நுட்பமானதாக இருக்கிறது என உலகம் சொல்லலாம். ஏனெனில் அவர்கள் தங்களின் சொந்த சித்தம் செய்வதில் அதிக சந்தோஷமடைவோராக இருப்பார். ஆனால் அவர்களுடைய சொந்த சித்தம் செய்யும்போது அடிக்கடி கஷ்டத்திற்குள் செல்கிறார்கள் என்று நமக்குத் தெரியும். ஒரு கிறிஸ்தவன் தன் சொந்த சித்தத்தை பின்பற்ற மாட்டேன் என்று உடன்படிக்கை செய்துள்ளார். அவர் தன் சொந்த சித்தத்தை விட்டுவிட்டு, அதற்கு பதிலாக தேவ சித்தத்தை எடுத்திருக்கிறார். அந்த கிறிஸ்தவன் எவ்வளவு அதிகமாக முன்னேறியிருக்கிறாரோ, அந்த அளவு அவர் தன் ஆவியை ஆளுகைசெய்யும் ஆற்றலுள்ளவராயிருப்பாரென்று நாம் அதிகமாக எதிர்பார்க்கவேண்டும். அதாவது, “தர்க்கங்களையும் தேவனை அறிகிற அறிவுக்கு விரோதமாய் எழும்புகிற எல்லா மேட்டிமையையும் நிர்மூலமாக்கி, எந்த எண்ணத்தையும் “கிறிஸ்துவுக்குள் தேவனுடைய சித்தத்திற்கு கீழ்ப்படுத்தவேண்டும்”. நாம் நமது மனதையும் சிந்தைகளையும் ஆட்சி செய்தோமானால், நம் நாவையும் ஆளுகை செய்வோம். மனதில் அந்த சிந்தை இல்லையென்றால் நாவு அதை வெளிப்படுத்தாது.

ஒரு கனநேர தூண்டுதலின் கீழ் சொல்லப்படுகிற அல்லது செய்யப்படுகிற காரியங்களின் மாபெரும் ஆபத்தை நம் இருதயம், நம் அர்ப்பணிக்கப்பட்ட நிதானிப்பு அங்கீகரிக்காது. இதனால் நம்முடைய சிந்தைகளையும், தூண்டுதல்களையும் கீழ்ப்படுத்தவேண்டியது அவசியமாகிறது. என் வார்த்தைகள் அல்லது செயல்கள் மற்றவர்கள்மீது என்ன தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும்? இது தீங்கைக் கொண்டுவருமா? நான் இந்தக் காரியத்தை சொல்வதாலோ அல்லது செய்வதாலோ அது காயத்தை வருவிக்குமா? அல்லது தேவையில்லாத வலியை விளைவிக்குமா? அல்லது அது நன்மை செய்யுமா? என்று நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இவ்வாறு தன்னையே ஆராய்ந்து அறிவதினால், தன் ஆவியை அடக்குவதினால் அந்த தேவ பிள்ளை கர்த்தரைப் பிரியப்படுத்துவதற்கும் தன் உடன்படிக்கைக்கு உண்மையாயிருப்பதற்கும் பிரியப்படுகிற இருதயத்தின் ஊக்கமான விருப்பத்தை காண்பிக்கிறார். பிதாவின் சித்தப்படி தங்கள் சொந்த ஆவியை ஆட்சிசெய்யக் கற்றுக்கொண்டவர்களையே அவருடைய இராஜ்யத்தில், அவருடைய குமாரனுடன் உடன் சுதந்தரவாளியாக ஆக்குவதற்கு அவர் பிரியப்படுவார்.

குணலட்சணத்தின் வலிமையை அடைவது எப்படி ?

ஒரு கிறிஸ்தவன் தன் சொந்த ஆவியைக் கட்டுப்படுத்துவதை, எந்த வழியில் செம்மைப்படுத்த முடியும்? ஆரம்பத்தில் தனிப்பட்ட ஒருவர் தன்னை எல்லாவற்றிலும் கட்டுப்படுத்துவதற்கான ஆற்றலைக் கொண்டிருக்க மாட்டார். ஆனால் சிறிய காரியங்களில் சுயகட்டுப்பாட்டை பயிற்சிசெய்ய கற்றுக்கொள்வதற்காக, சிந்தையிலும், வார்த்தையிலும், செயலிலும் இந்த வழியில் தன்னால் முடிந்ததை அதிகமதிகமாக செய்யும்போது, அவர் குணலட்சணத்தில் பலப்படுவார். தன் தசைகளை மேம்படுத்த விரும்பிய ஒருவர், அதற்காக தினமும் ஒரு கன்றுக்குட்டியை தூக்குவதை பயிற்சிசெய்யத் தொடங்கிய கதையை நாம் நினைத்துப்பார்க்கவேண்டும். அந்த கன்றுக்குட்டி மிக சிறியதாக இருந்தபோது அதை அவர் ஆரம்பித்தார். அதை அவர் வாரக்கணக்காக, மாதக்கணக்கில், அனுதினமும் தூக்கினார். ஏற்ற சமயத்தில் அந்த கன்றுக்குட்டி ஒரு காளையாக மாறியது. அப்போது அந்த காளையை தூக்குவதற்கு இயலுகிறவராக அவர் இருந்தார். அவருடைய அனுதின பயிற்சி படிப்படியாக அவருடைய தசைகளை வலுப்படுத்தியது. முழுமையாக வளர்ந்த காளையைத் தூக்குவதற்கு போதுமான பெலத்தை உடையவராக அவர் ஆகும்வரை, அந்த தசைகள், மிருகத்தின் எடையில் அதிகரித்த அளவிற்கேற்ப பெலத்தில் அதிகரித்தது.

அதுபோலவே கிறிஸ்தவர்களின் குணலட்சண வளர்ச்சியிலும் இருக்கிறது. அனுதினமும் நம் கிறிஸ்தவ போராட்டத்தில் நாம் சுயகட்டுப்பாட்டை பயிற்சி செய்வோமானால், மதிப்பிடமுடியாத அளவு அனுசூலமளிக்கும். அந்த வழியில் ஒரு பலமான குணலட்சணத்தை படிப்படியாக அடைவோம். ஒருவர் பிறப்பதற்கு முன்பே சுயகட்டுப்பாட்டை முறையாக விளையச்செய்வது, அவர் கருத்தரித்திருந்த சமயத்திலிருந்தே அவரில் ஆரம்பிக்கப்படவேண்டும். அந்த தாய், சுயகட்டுப்பாட்டை பயிற்சிசெய்யவேண்டும். அப்போது அந்த மனப்பான்மை அவளுடைய பிறப்பிக்காத குழந்தையின் மனதின்மீது பதியச்செய்யும். அந்த

வழியில் மிக அதிக அனுகூலமான நிலையில், இப்படியாக அது இந்த உலகத்தில் பிரவேசிக்கும். பிறந்தபிறகு பெற்றோர்களின் முறையான பயிற்சியின் கீழ், இந்த சுயகட்டுப்பாட்டின் ஆவி, அந்த குழந்தைக்குள் வளரும். அதன்மூலம் அந்த குழந்தை மனிதத்தன்மையை அடையும்போது, இயல்பாகவே சுயகட்டுப்பாட்டை அதிகமாக பயிற்சிசெய்ய இயலும். அப்படிப்பட்ட ஒருவர் தேவனுடைய பிள்ளையாக ஆவாரானால், மெய்யாகவே மிக உயர்ந்த உண்மை கிறிஸ்தவனாக உருவாக்கும். அவர் கர்த்தரில் பலப்பட்டிருந்து, மற்றவர்களுக்கு உதவிசெய்கிறவராக இருப்பார். ஆனால் அந்த இயல்பான அனுகூலத்தை எல்லாரும் பெற்றிருக்கவில்லை. இந்த காரணத்திற்காக அதிக உறுதியுடன் போராட வேண்டியிருக்கிறது.

ஒழுக்க ரீதியிலான பலம், உடல்பலத்தைவிட மிகவும் விரும்பத்தக்கது

நம்முடைய ஆவியை ஆளுகை செய்வதில் நம்முடைய திறனை நிரூபிக்க நம் சொந்த வீட்டைக் காட்டிலும் சிறந்த முறையில் காண்பிக்கப்பட வேறு எந்த இடமும் இல்லை. கணவன் மனைவியுடனும், பெற்றோர் பிள்ளைகளுடனும், சகோதரன் சகோதரியுடனும்... இது ஒரு முக்கியமான விஷயமாயிருக்கிறது. சுயத்துடனான போராட்டமே நாம் போராடவேண்டிய மிகப்பெரிய போராட்டமாயிருக்கிறது. “பட்டணத்தை பிடிக்கிறவனைப் பார்க்கிலும் தன் மனதை அடக்குகிறவனே உத்தமன்” என்று தேவனுடைய வார்த்தை அறிவிக்கிறது. அவன் சரியான வழியில் சுயத்தை கட்டுப்படுத்துகிற வழியில் ஒரு உண்மையான குணலட்சணத்தை, சித்தத்தை, தீர்மானத்தை பயிற்சி செய்வதற்கு கற்றிருக்கிறபடியால், அவன் மதிப்புள்ளவனாயிருக்கிறான்.

ஒழுக்க ரீதியிலான வலிமை, எல்லையற்ற உன்னதமானதாயும், மிகப்பெரிய அளவிலான சரீர பலத்தைக் காட்டிலும் அல்லது கூர்மையான உத்தியைக் காட்டிலும் மிகவும் விரும்பப்படத்தக்கதாயுள்ளது. இது நாம் நம்மை ஜெயங்கொண்டபிறகு மாத்திரமே, நம்முடைய சொந்த மாம்சத்தின் எஜமானாக ஆகிய பிறகு மாத்திரமே, நம்முடைய கண்களில் உள்ள உத்திரத்தை எடுத்துப்போட்டபிறகு மாத்திரமே, நம் இருதயத்திலுள்ள கோபம், வன்மம், வெறுப்பு மற்றும் சண்டை ஆகியவற்றை அடக்கியிருந்து, நம்முடைய சொந்த பலவீனத்துடனான இந்த கடுமையான போராட்டத்தின் வழிகளினால், சகோதரர்களுக்கு உதவவும், அண்டை அயலகத்தாருக்கு உதவவும் முடியும். நம்முடைய மாதிரிகையினால், அவர்களுடைய குறைபாடுகள் மற்றும் அவர்களைச் சுற்றியுள்ள பாவங்களையும் மேற்கொள்வதில் உதவிசெய்யமுடியும்.

நாம் கடைசிவரை போராட வேண்டும்

ஒருவருடைய சொந்த ஆவியை, மனதை, மனப்பான்மையை அடக்கி ஆள்வது, சில விதங்களில் ஒரு பட்டணத்தை பிடிப்பதற்கு சமமான போராட்டத்தை சுட்டிக்காட்டுகிறது. நாம் எங்கு தொடங்குகிறோம் என்பது விஷயமல்ல, ஆயுதம் தரித்திருந்து எதிர்க்கும் அநேக வல்லமைகள் நம்முள் சூழப்பட்டிருப்பதை நாம் காண்கிறோம். மரபு வழியாக அவைகள் நம்மை ஆட்கொண்டிருக்கின்றன. வீழ்ச்சியின் காரணமாக அவைகள் அங்குள்ளன. நாம் வாலிப நாட்களை கடந்தோமானால், அவைகள் மிக வலுவாக வேருன்றியிருக்கின்றன. அவைகளை சரியான வழிக்குக் கொண்டுவர மாபெரும் திறனும், போர்த்தளபதியின் கட்டளையை பயன்படுத்தும் திறனும் தேவையாயிருக்கிறது. ஆனால் முன்னதாகவோ அல்லது தாமதமாகவோ துவங்கினாலும், அவருடைய சொந்த ஆவியை ஆட்சி செய்வதில் வெற்றிபெற, “நல்ல போராட்டத்தை போராடவேண்டும்”. இந்த தற்கால நிலைமையின் மிக இறுதிவரைக்கும் அவர், “விசுவாசத்தின் நல்ல போராட்டத்தைப் போராட வேண்டும்”.

இந்தப் போராட்டத்தில் தேவனுடைய பிள்ளை வெற்றிபெற வேண்டுமானால், அவருடைய சுபாவத்தின் ஒரு பகுதியாக காணப்படுகிற மரபு வழியாக சுதந்தரித்த தீமைகளின் எல்லா கோட்டைகளையும் தாக்குவது மட்டுமல்லாமல், உடைமையை வென்று, இந்த அடையாளமான பட்டணத்தின்(அவருடைய சித்தத்தின்) சிங்காசனத்தின் மீது அமர்ந்து ஆதாயமாக்கவேண்டும். அதன்பிறகு அவர் தொடர்ந்து தன்னை தற்காத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஏனென்றால் பழைய எதிரிகள் நிலைத்தன்மையோடு விழிப்புடன் இருக்கிறார்கள். விரைவில் மீண்டுமாக உடைமைகளை மீட்டெடுக்க எப்போதும் முயல்கின்றனர். ஆகவே தனது சொந்த ஆவியை தொடர்ந்து ஆளுகின்றவர், தன்னுடைய சிங்காசனத்திலிருந்து எதிரியாகிய பாவத்தை பிடுங்கிப் போடுவது மட்டுமன்றி, பாதுகாப்பான இடத்தில் தன்னை தொடர்ந்து மறைத்து வைத்திருக்கிறார்.

ஒருவர் தன்னுடைய ஆவியை ஆளுகைசெய்வது, எந்தவகையிலும் சுலபமான பணி அல்ல. விளக்கப்படத்தில் உள்ளதுபோன்று, தனி ஆளாக, ஒருவராக இதை செய்யமுடியாது. அதன்விளைவாக, ஞானமுள்ள படைத்தலைவர், தம் கட்டளையில் எல்லா உதவிகளையும் கொடுத்து ஊக்குவித்து உதவுவார்.

“மாமிசத்தோடும் இரத்தத்தோடும் மட்டுமல்ல, துரைத்தனங்களோடும், அதிகாரங்களோடும், இப்பிரபஞ்சத்தின் அந்தகார லோகாதிபதிகளோடும் வான மண்டலங்களிலுள்ள பொல்லாத ஆவிகளின் சேனைகளோடும் நமக்கு போராட்டம் உண்டு” என்ற அப்போஸ்தலரின் வார்த்தைகளை நினைவில் கொள்வோம்(எபே6:12). உலகம் மாம்சம் மற்றும் சாத்தானின் வல்லமைகள் நெருக்கமாக கூட்டுசேர்ந்து வேலைசெய்கிறது. எனவே அதை எதிர்த்து வெற்றிபெறவும், அதன்பிறகான ஆட்சியை அமைக்கவும் திட்டமிட்டுள்ளவர், மற்றொரு பலமான வல்லமையோடு கூட்டணி அமைக்கத் தேடவேண்டும். இந்த மாபெரும் பணியை உத்வேகத்தோடு மேற்கொள்கிற எல்லாருக்கும், இந்த வல்லமை வழங்கப்படுகிறது. அது நம் சர்வ வல்ல தேவனுடைய கரமேயன்றி வேறொன்றுமில்லை. தம்முடைய பெலத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறவர்களுக்கு அவர் சொல்கிறார், “உனக்கு எதிராக இருக்கிறவர்களைக் காட்டிலும், உன்னுடன் இருக்கிறவர் – அதாவது, உனக்காக இருக்கிறவர் பெரியவர்; பராக்கிரமசாலிகளைப் போல உங்கள் அரையைக் கட்டிக்கொண்டு பயப்படாமல் பலங்கொண்டிருங்கள்” என்கிறார் – 1யோவா4:4; ஏசாயா 35:4ஐ பார்க்க.

இந்த அடையாளமான பட்டணமாகிய ஒருவருடைய ஆவியை ஆட்சிசெய்வது என்பது, முதலாவதாக, கட்டளையிடும் படைத்தலைவனாகிய “சித்தம்”, பாவத்திலிருந்த தன் பற்றுறுதியை தேவனிடத்திற்கு மாற்றுவதற்கு நேர்மறையுடன் முடிவுசெய்து, அந்த மாற்றத்தை எதிர்க்கிற கிளர்ச்சியாளர்களை வேரறுக்கும்வரை ஒருபோதும் நிறைவேற்றப்படாது. ஆனால் ஒரு சாமானியனின் வார்த்தையில் சொல்லும்போது, “எங்கே ஒரு சித்தம் இருக்கிறதோ, அங்கு, நன்மைக்காகவோ அல்லது தீமைக்காகவோ ஒரு வழி இருக்கிறது”. தேவன் நன்மைக்காக பல்வேறு முகவர்கள் மூலமாக உதவிசெய்வார். சாத்தான் தீமைக்காக பல்வேறு முகவர்கள்மூலம் அப்படிசெய்வான். “இது செய்யப்படவேண்டும்” என்று சித்தம் சொல்லுமானால், தேவைப்படுகிற, கிடைக்கக்கூடிய உதவியை அது அழைக்கிறது. உடனே மனதின் மற்ற திறன்களை பணிக்கு அமர்த்தி, முதலில் அடிபணியச்செய்து, பின்னர் முழு ஜீவியையும் ஆட்சிசெய்யவும், ஒழுங்குபடுத்தவும் செய்கிறது. மனம் சார்ந்த எல்லா இயக்கங்களையும் விழிப்புடன் கண்காணிக்க மனசாட்சிக்கு கட்டளையிடப்பட்டுள்ளது. மனசாட்சியின் செல்வாக்கின் கீழான நிதானிப்பு, எந்த காரியமும் நீதிக்காகவோ அல்லது அநீதிக்காகவோ முடிவுசெய்து, அதே தரமீக செல்வாக்கின்கீழ் இருக்கிற சித்தத்திற்கு அறிக்கை செய்யவேண்டும்.

மனம் என்கிற அரசாங்கத்தின் மூன்று துறைகள்

இவ்வாறு நம் மூன்று அரசாங்கத்தின் துறைகள் நிறுவப்பட்டிருப்பதை பெற்றிருக்கிறோம். அவை; மனசாட்சியாக எப்போதும் இருக்கவேண்டிய சட்டமன்றம், நீதித்துறையாகிய தீர்ப்பு; செயலாக்கத்துறையாகிய சித்தம். நன்கு ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட, நீதியாக ஆளுகை செய்கிற ஒவ்வொரு மனதிலும், மற்ற எல்லா உள்ளார்ந்த திறன்களும், இந்த மகாசபைக்கு(Congress) சித்தம் வலியுறுத்துவதாக முறையான ஒழுங்கில் தங்கள் வேண்டுகோள்களை ஏற்படுத்தவேண்டும். தங்கள் விருப்பங்களை முதலில் மனசாட்சிக்கும், பின்னர் நிதானிப்புக்கும் சமர்ப்பிப்பதற்கு முன்பாக, அவைகளை நிறைவேற்ற சித்தத்திற்கு வேண்டுகோள் விடுப்பதை ஒருபோதும் பொறுத்துக்கொள்ள முடியாது. ஆனால் அங்கு அங்கீகரிக்கப்படும்போது, அவர்களது விருப்பங்கள் செயலாற்றும் அதிகாரமாகிய சித்தத்தின்மீது தங்கள் கோரிக்கைகளை சுதந்திரமாக வலியுறுத்தக்கூடும். சித்தமே ஆட்சிசெய்கிறது. அந்த சித்தம் பெலவீனமாக இருந்தால், அரசாங்கம் மந்தமாக இருக்கும், இதனால் பசியார்வங்கள், வெறி உணர்ச்சிகள், மற்றும் அசுத்தமான குறிக்கோள்கள் அந்த சூழ்நிலையை சாதகமாக எடுத்துக்கொள்ளும். அவைகள் சமச்சீர்நிற நிதானிப்பையும், நிசப்தமான மனசாட்சியையும் தேடி, தங்கள் சொந்த காட்டுமிராண்டித்தனமான வழியைப் பெறுவதற்கு சித்தத்திற்கு உரத்தகுரலில் கூக்குரலிடுகிறது.

சித்தம் பெலவீனமாக இருந்து, ஆனால் மனசாட்சிக்கும் தெளிவான நிதானிப்புக்கும் கீழ் தன்னை வைத்துக்கொள்ள போராடுமானால், அதன் ஆளுகைகளில் அது பொருத்தமானதாகவும், ஒழுங்கற்றதாகவும் இருக்கும், மேலும் அந்த அரசாட்சி நிலையற்றதாகவும், இறுதியில் விழுந்துபோன பசியார்வங்கள், பேரார்வங்கள், குறிக்கோள்களின் தயவில் முழுவதுமாக இருக்கும். அதன் காட்டுமிராண்டித்தனமான செயல்முறை தடுத்து நிறுத்தப்படாவிட்டால், அப்படிப்பட்ட ஆத்மாவின் நிலை அராஜகமாக இருக்கும். அது முழு ஜீவியையும் அழிவை நோக்கி மிக விரைவாக இழுத்துச்செல்லும். எனவே சித்தமானது தேவனுக்கும் நீதிக்கும் முழுவதுமாக அர்ப்பணிக்கப்படுவது என்பது எல்லாவற்றிற்கும் முக்கியமானது. மேலும் அது கர்த்தரில் தன்னை பலப்படுத்திக் கொள்கிறது. மேலும் அவருடைய நாமத்திலும் பெலத்திலும், உறுதியான கரத்துடன் ஆட்சிசெய்து, தேவனுடைய வார்த்தையில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ள, நன்மையும், பிரியமானதும், பரிபூரணமானதுமான சித்தத்தை தீர்மானிப்பதில், மனசாட்சியையும் நிதானிப்பையும் அதன் உதவியாளர்களாக இருக்க விளையச்செய்யும் – ரோம 12:2.

நிறைவேற்றுவதற்கு மிகவும் கடினமான அலுவலகத்தை சித்தம் பெற்றுள்ளது. புத்துயிரளிக்கப்பட்ட மனசாட்சியினாலும் நிதானிப்பினாலும் அறிவுறுத்தப்பட்ட உறுதியான சித்தம் கொண்ட மனிதனுக்கு கர்த்தருடைய பாராட்டுதல் கிடைக்கும். தன் வீட்டை ஒழுங்காக அமைத்திருக்கிற, அந்த ஒழுங்குமுறையை தன் நாட்களின் இறுதிவர தக்கவைக்கிற கிறிஸ்தவன் பாக்கியவான். அவனுடைய பழைய சபாவத்தின் முட்களும், நெருஞ்சில்களும் அழிக்கப்பட்டுவிட்டன. சமாதானம் நீதி, மற்றும் அன்பின் அழகான மலர்கள் வளர்க்கப்பட்டுள்ளன. தற்போது அவை அவருடைய குணலட்சணத்தை தழைத்தோங்கச்செய்து அலங்கரிக்கின்றன. அவருடைய பழைய சபாவத்தில் சண்டையிடும் உட்கூறுகள், அவருடைய புதிய சித்தத்துக்கு கீழ்ப்படுத்தப்-பட்டிருக்கின்றன. கவிஞனாகிய வைட்டியர்(Whittier) இதை அழகாக வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்.

வாழ்க்கையின் கரடுமுரடான சுருதிகள் எல்லாம்
ஒரு சங்கீதத்தில் ஒன்றிணைந்து காணப்படுகிறது
போராட்டத்தின் எல்லாக் கோணங்களும்
தற்போது அமைதியாக சுற்றுகிறது.
